

Gebroken hart verlangt de rust

tekst: Emmanuel Hiel (1834 - 1899)

muziek: Peter Benoit (1834 - 1901)

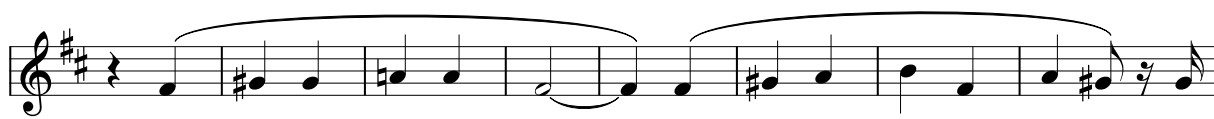
'k Heb u zo lang ge-wacht, 'k heb u zo lang ge-wacht, 'k heb u zo

lang ge-wacht... Wilt gij — tot mij niet ko - men? Ver-schijn — in mij-ne

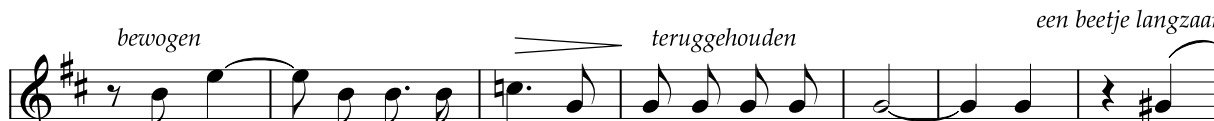
dro - men, — ver-schijn, zo wordt de nacht — mij rus - tig.

Leg dan aan mij - ne voet — een tuil - tje roos - ma - rij - nen: het

zal aan mij — ver - schij-nen als d'af - scheids - groet — der lief - de...

Want gij — hebt in uw hart de lief - de lang be - gra - ven; ik

mag dus wel be - gra - ven de wran - ge smart, de wran - ge smart,

't ge - voe - len. 'k Heb u zo lang ge-wacht, 'k heb u zo lang ge-wacht,

ff *teruggehouden* *matig*

ach! _____ Wan - neer _____ ik zal ont - wa - ken, zal niets _____

bewogen en uitdrukkingsvol

_____ in mij meer bla - ken, _____ want mijn ge - dacht wordt hel - der,

een beetje teruggehouden

want mijn ge - dacht wordt hel - der. Neen, niets _____ zal in mij meer bla - ken,

zeer langzaam

want mijn ge - dacht _____ wordt hel - - - der.